

вать думытъ ни. А що можемъ да кажемъ ный които отъ дванадесеть години насамъ смы очевидцы и свидѣтели на неговытъ дѣла и поведенія?

А какво да кажемъ за другѣтъ чертъ на неговытъ животъ, за развратностьѣ му? И кой може исказа голѣмытъ съблазни които е причинилъ той между Христовото людство, дѣто ся е случило да ся застои? И кой градъ или кое мѣсто, дѣто е былъ той, не може да освидѣтелствува неговытъ безобразничества. Да ли Света-гора, да ли Халкы, да ли Джибаліи, да ли Фенерь, да ли Брусса, да ли Ортакою, — и дѣ е былъ той че това мѣсто да не е осквернено съ мерзостното му поведеніе, и какъ не е опозорявалъ той чимътъ който недостойно носи и лицето на оногози който му го е далъ! Кой бы изброилъ гнусотитѣ на неговото невъздържаніе? Колко невинны души сѣ станѣли жьртва на неговото сластолюбіе, и колко домове е растроилъ той!

Много отъ неговытъ въ този родъ гнусны подвизы сѣ извѣстны на повечето отъ прислужницитѣ на Българскѣтъ нашѣ Черквѣ на Фенерь, дѣто неговото присѣтствіе е ознаменовано съ такъвызъ гнусны и печалны произшествія които не сѣ за печать; и отъ които за доказателство ще приведемъ онова само постыдно вѣнчаніе на еднѣ неговѣ жьрत्वѣ съ едного отъ прислужницитѣ на